

Uchwała z dnia 25 czerwca 2003 r., III CZP 33/03

Sędzia SN Jacek Gudowski (przewodniczący)

Sędzia SN Marian Kocon (sprawozdawca)

Sędzia SN Tadeusz Żyźnowski

Sąd Najwyższy w sprawie z wniosku wierzyciela Kredyt Banku S.A., III Oddziału w W. przy uczestnictwie dłużniczki Renaty S. o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, po rozstrzygnięciu w Izbie Cywilnej na posiedzeniu jawnym w dniu 25 czerwca 2003 r., przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Iwony Kaszczyszyn, zagadnienia prawnego przedstawionego przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu postanowieniem z dnia 21 stycznia 2003 r.:

"Czy § 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163 poz. 1349) może być podstawą określenia opłaty za czynności radcy prawnego w sprawie o nadanie klauzuli wykonalności pozasądowemu tytułowi egzekucyjnemu obok opłaty wynikającej z § 10 ust. 1 pkt 13 tegoż rozporządzenia ?"

podjął uchwałę:

Podstawą określenia wysokości opłaty za czynności radcy prawnego w sprawie o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności jest § 10 ust. 1 pkt 13 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).

Uzasadnienie

Sąd Rejonowy, nadając klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, zasądził od dłużniczki na rzecz wierzycielskiego banku 119 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym 60 zł kosztów zastępstwa procesowego według stawki wynagrodzenia radcowskiego, określonej w § 10 ust. 1 pkt. 13 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 ze zm. – dalej: "rozporządzenie z dnia 28 września 2002 r.").

Postanowienie o kosztach zaskarżył wierzyciel zażaleniem, w którym powołując § 6 ust. 4 rozporządzenia z dnia 28 września 2002 r. żądał na podstawie tego przepisu zmiany zaskarżonego postanowienia przez zasądzenie na jego rzecz dalszej kwoty 1140 zł.

Sąd Okręgowy, rozpoznając zażalenie, przedstawił do rozstrzygnięcia, przytoczone na wstępie, zagadnienie prawne budzące poważne wątpliwości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Problem w sprawie sprowadza się do wykładni przepisów o wynagrodzeniu radcy prawnego, zawartych w rozporządzeniu z dnia 28 września 2002 r., i wskazania podstawy określenia wysokości opłaty za czynności radcy prawnego w sprawie o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności.

Według § 4 rozporządzenia z dnia 28 września 2002 r. wysokość stawki minimalnej zależy od wartości przedmiotu sprawy lub jej rodzaju, a w postępowaniu egzekucyjnym – od wartości egzekwowanego roszczenia.

W § 6 rozporządzenia z dnia 28 września 2002 r. podane zostały stawki minimalne w oparciu o kryterium wartości przedmiotu każdej sprawy, w jakiej może wystąpić radca prawny. W następnych paragrafach ustawodawca zawarł przepisy szczególne – w oparciu o kryterium charakteru (rodzaju) sprawy (§ 7 – § 9), w której występuje radca albo też (§ 10) rodzaju czynności i rodzaju sprawy (kryterium przedmiotowe).

W grupie przepisów rozporządzenia z dnia 28 września 2002 r., w której podane zostały stawki minimalne w oparciu o kryterium przedmiotowe – w § 10 ust. 1 pkt. 13 – ustawodawca zawarł szczególny przepis dotyczący wysokości stawki za reprezentowanie strony w postępowaniu klauzulowym („o zaopatrzenie tytułu egzekucyjnego w klauzulę wykonalności”), dopuszczający, ze względu na

jednoznaczne brzmienie, tylko jedną jego interpretację, określając tę stawkę na 60 zł.

Z układu przepisów § 6 i § 10 rozporządzenia z dnia 28 września 2002 r. oraz ich wykładni językowej więc wynika, że uregulowanie stawek w § 10 rozporządzenia jest szczególnym w stosunku do ogólnej normy § 6 tego rozporządzenia. Brak jest natomiast uzasadnionych podstaw do twierdzenia – wbrew sugestii Sądu Okręgowego – że ustawodawca świadomie pominął pozasądowe tytuły egzekucyjne, czy też, regulując problematykę stawek minimalnych, nie miał świadomości o ich istnieniu i specyfice. Prowadzi to do wniosku, że niezależnie od wartości przedmiotu sprawy, uregulowanie § 10 (stawki minimalne) rozporządzenia z dnia 28 września 2002 r. wyłącza stosowanie ogólnej regulacji z § 6 tego rozporządzenia, a co za tym idzie, że podstawą określenia wysokości opłaty za czynności radcy prawnego w sprawie o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności jest § 10 ust. 1 pkt 13 rozporządzenia z dnia 28 września 2002 r.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy podjął uchwałę, jak na wstępie.